Nro 72

KURYER LITEWSKI

w WILNIE dnia 7. Września V. S. ROKU 1810.

S. PETERSBURG V. S. d. 27 sierpnia. Bataliony garnizonowe Miński i Nitawski odtąd nazywać się będą; pierwszy Bobruyskim, drugi Dyneburgskim. W promocyi rang zostali: w pułku Finlandzkim Janowicz, Kościałkowski, Chorewski, Butowski, porucznikami: w Ordeńskim kirys. p. Modzolewski maiorem, w Elizabedgradz-huzar: p. Piątkowski, Korczyc, Jliński porucznikami, Radoszewski, Masalski, chorążemi: w Tobolskim m. p. Narbutt, Skrzetuski, Rzewuski porucznikami, Tyzenhauz, Borysowicz 2gi, Jakimowicz, Jwaszkiewicz 1szy podporucznikami, Parczewski chorążym; w Wileńskim m. p. Krahelski, Kaczanowski porucznikami, Statkiewicz, Klimowicz, Przewalski podporucznikami: w Wołyńskim m. p. Lewandowski kapitanem: Tarkowski, Baykowski, sztabskapitanami; Gurnowski, Dalecki, Bogatko, porucznikami: Rusadowski, Tarasewicz, Jankowski podporucznikami: w 4tym strzeleckim p. Merkaiewicz, Lipski kapitanami; Soykowski, Węckiewicz, porucznikami: Benedzki, Swierzewski, podporucznikami: w Polskim ułańskim, Wykowski, Błażewicz, Tymaszewski, sztabs-rotmistrzami, Dzikowski, Boufał, Korzeniewski i Orłowski 2gi porucznikami: w Permskim m. p. Lisowski i Pułtoracki kapitanami, Danilewicz sztabs-kapitanem; w Mohilewskim m. p. Lebediew, i Malinowski, sztabs kapitanami; Płochotski, Miasotowicz, Tarasewicz, Lobaczewski Orłowski, Butowicz i Goryński podporucznikami; w 24tym strzeleckim Łontkiewicz, Lewandowski 2gi Andrzeiewski, Offemberg porucznikami, Sokołowski, Chreptowicz podporucznikami.

Dnia 25 tego miesiąca o 11stey godzinie po południu powróciła tu w dobrém zdrowiu ze wsi Plenen Imperatorowa Elżbieta Alexiewna. W czasie pobytu J. J. Mości w Rydze, w sali, umyslnie na to wyporządzoney, dany był koncert i bal, rozpoczęty przez samą J.J. Mość z GL. Grafem Witgensztey nem; tymże honorem zaszczyceni byli kupcy Chlebnikow i Alifanow. Ogrod naypięknicy był oświecony. J. J. Mość raczyła ieść wieczerzę u stołu na 26 osob zastawionego. Do stołu officerowie, i osoby z pierwszych klas pięciu miały szczęście bydź przypuszczonemi. Poźniey spalono piękne ognie sztuczne.

PARYZ d. 24 sierpnia. (Z Monitora Fran:) O czynnościach woysk w Hiszpanii odebrano następne wiadomości—W Andaluzyi GD. Gerard, młody w prawdzie lecz znakomity Generał, uskutecznił szczęśliwie wyprawę do gór koło Gibraltaru Ronda zwanych. Z początku anglicy zdawali się pośpieszać z odsieczą dla rokoszanow, lecz wkrótce opuścili hiszpanow narażonych na niebezpieczeństwo: i siedli na statki unosząc z sobą hańbę intrygi. Szef batalionu Gaud od 100go regimentu dowodzący kolumną ruchomą na granicach Extremadury wychwala postępowanie kapitana 21go rgmntu strzelcow, kapitana Villeneuve i Gelle oraz kompanią hiszpańską sewilską, którzy dobrze działali przeciwko rozboynikom—W Portugallii pod Almeidą iuż otworzone są przykopy, Woysko angielskie przypatruie się naszym robotom, które za ciekawe widowisko dla siebie wystawia. Miano powiedzieć że Lord Wellington ma iedyny zamiar nauczyć się sztuki i sposobow oblegania fortec i ich zdobywania G. Regnier wziął Penamacor i Monsanto. Obydwa zamki nader są ważnemi. W każdym było po 15 działi wiele żywności. Mieszkańcy rozumieli że Mansanto była niedobytą twierdzą. Portugalczykowie opuścili te zamki za obaczeniem zbliżaiących się francuzow. Na cóż mówili oni, mamy zamykać się w fortecach, kiedy nas Anglicy opuszczaią?—W Kastylii starey w okolicy Villallon Porucznik dowodzący podiazdem od 60 ludzi z nieustraszoną odwagą uderzył i rozproszył cztery kroć licznieyszą kupę insurgentow.

Minister wnętrzny Graf Montalivet rozesłał do prefektow okolne pisma o sposobie robienia cukru z winogron. Wzywa prefektow do zachęcenia tych fabryk, i do używania w szpitalach tego syropu zamiast cukru. Zalecił dystyngwuiących się w fabrykach donosić i przedstawować Imperatorowi. Jest to, wyraża minister, nieiaka woyna przeciwko nieprzyiacielowi lądowemu, a Napoleon umie, lepiey od innych, nadgradzać celuiących. Imperator wyrokiem d. 1 stycznia rozdzielić kazał 200 t. frankow pomiędzy 12 fabryk, które naywięcey zrobiły cukru winogronowego. Kommisarze i Prefekci dadzą opinią które fabryki naywięcey i naydoskonaley uskuteczniaią robotę.

Przestali mówić o podróży Imperatora do Hollandyi. Dwór wiosnę przepędzi w Fontenebleau; lecz mówią więcey o negocyacyach między Austryą a Francyą; a nawet o przymierzu zaczepném i odpornem: wszakże dotąd nic o tym niewiadomo dokładnie. Dzień 15sty sierpnia rocznica urodzin Napoleona w Tulonie i Antwerpii był święcony uroczystością spuszczenia z warsztatow na morze dwuch okrętow liniowych Tylża i Sceptre od dział 80. Dnia 25 będzie obchodzona rocznica urodzin Ludwiki z ceremoniami powinszowania, z widowiskami, ogniami sztucznemi i inszemi zabawami. Spodziewaią się z pewnością że dnia

tego ogłoszony będzie stan błogosławiony Ludwiki. W ciągu tych uroczystości żałoba zawieszoną zostanie.

Woyska francuzkie, przechodzące liczbę wyrokiem Napoleona zamierzoną do osady Hollandyi, wyciągać zaczęły z tego kraiu przez Herzogenbusch. O handlowych układach nic pewnego. Rząd fr: pozwolił okrętom amerykańskim wprowadzać do Francyi produkta osad fr: i hol: oraz Azyatyckie i Afrykańskie pod obowiązkiem opłaty cła przepisanego i wyprowadzenia z portow fr: produktow fabryki fr. Dla zapobieżenia podeyściu, okręty mieć powinny listy konsulow fr: z pewnemi znakami liczbowemi, oraz gazety wychodzące w dzień odbicia na morze. Rzecz ciekawa czyli anglicy zezwolą na przepuszczenie takich okrętow?

LONDYN d. 19 sierpnia. (z Fran, Ham Berlin:) Junta Insurekcyyna w Cadix powierzyła dowodztwo woysk hiszpańskich w Katalonii Xciu Orleans. Pismo wzywaiące tego Xcia z Sycylii nosi datę 4tego marca—Podług listow z Lizbony bitwa d. 14 nad rzeką Coa trwała od rana aż do wieczora. W głównem woysku naszém pod Lordem Wellington znayduią się nasi naysławnieysi i naystarsi wodzowie Spencer Beresford, Hill, Stewart i. t. d. Wczesnie oni przygotowali obronę przeciwko napaści nieprzyiacielskiey.

Temi dniami wyieżdżaią ztąd deputowani z Venezuela i Caracas ułożywszy nieiakie umowy względem pożytkow handlu ang. Listy z Newyork Bostonu i Hawanach donoszą o rozruchach które w mexyku wybuchnąć miały. Uwięzienie Gubernatora i niektórych duchownych miało bydź skutkiem tych zamieszek. Inne prywatne wiadomości z Ameryki twierdzą o przymierzu zaczepnem i odpornem, między stanami ziednoczonemi północney Ameryki a sąsiedzkiemi prowincyami południowemi.

NEAPOL 30 sierpnia. (z Frank Beren.) Dnia 5 flotylla nasza nabyła prawo do nowey chwały. Niepoymuiemy boiaźni, z iaką flotylla ang, maiąca tyle sposobow, ucieka przed naszemi łodziami kanonierskiemi. Od rozprawy d. 21 lipca nieodważaią się anglicy zbliżyć do naszych bateryi. Niektóre statki bombardyerskie przybliżały się ku brzegom, lecz za pierwszym poruszeniem naprzód uciekały na głębinę Dnia 5 rozkazał Joachim Napoleon ażeby dywizye Lamarque i Partchoneaux połączyły się z bombardyerskiemi statkami i 30 łodziami kanonierskiemi. Król posłał na spotkanie 3 dywizye. Za pierwszym wystrzałem usunęły się statki ang. Postąpiła więc linia nasza ku brzegowi nieprzyiacielskiemu. W tenczas zaczął się ogień straszliwy posrzod ciasniny. Kule nieprzyiacielskie padały o 100 sążni w tyle za naszą linią. Wszystkie baterye nadbrzeżne grać zaczęły. Nasze statki ten zysk miały że ich strzały nigdy daremne niebyły, lecz wszystkie padały albo na statki albo na baterye nieprzyiacielskie. Zapewne nieprzyiaciel stracił bardzo wiele, ponieważ widziano, że wiele statkow uprowadzano za pomocą drugich, gdy przez się płynąć niemogły. My zgoła żadney barki niestraciliśmy. Dowiedzieliśmy się o przestrachu próżnym, który ogarnoł dnia tego wszystkich maytkow ang. Przeciwnie nasi przyzwyczaili się do trwogi i nayspokoyniey w łochach bawią się na brzegu, iak gdyby byli w kazematach. Trudno wyobrazić niespokoyność w iakiey znayduie się cała potęga nieprzyiacielska. Maią anglicy w ciasninie Sycyliyskiey od 25 do 30 wielkich okrętow, przeszło 100 szalup działowych, i mnieyszych statkow zbroynych, iednak niemaią serca, ażeby odważyli się oddalić od bateryi nadbrzeżnych. U nas rozumieią powszechnie że bitwa kapitana Garofolo, i klęska pod Amantea kapitana Garaciolo, opóźni wyprawę powodem straconych ważnych przedmiotow do iey uskutecznienia, mianowicie z przyczyny zaboru barek do przewiezienia iazdy. Rozkaz, ażeby nasze woyska pod Bagnera Scilla i Mioli na brzegu zgromadzone, rozeszły się na kwatery do wsi bliższych, zdaie się potwierdzać powyższe mniemanie. Królowa powróciła d. 4 do naszey stolicy, toż król wkrótce iest spodziewany—O celu podróży ministra Fouché, który w Livorno siadł na statek, ieszcze niewiadomo.

WIEDEN d. 1 września. (z Berlińskiey Hamb: Zusch:) Woyska saskie odebrały rozkaz zgromadzenia się koło Drezna. Wszyscy urlopowani do służby są powołani. Wszystkie brygady do dnia dzisieyszego stanąc powinny były na swoim mieyscu. Co do utwierdzenia kraiu, postanowienie stanęło ostateczne uzbroić miasto Torgau a nie Wittenberg. Dla tego podobno pułkownik Langenau ieździł do Paryża, gdzie Imperatorowi okazał wszystkie plany. Zepewniaią że Napoleon przyiął proiekt i wiele ieszcze przydał do planu. To miasto ma bydź razem twierdzą główną królestwa. A że ono leży nad Elbą, spodziewaią się że ta rzeka ułatwi fortyfikacyą. Kamienie i głazy z wałow Dreznenskich zdięte tam spławione będą bez wielkiego kosztu i zachodu. Dawniey w Torgau był piękny zamek Hartenfals, lecz przez woyny niemieckie do szczętu zróynowany obrócony został na dóm poprawy, sierot i szpital, w którym mieściło się 1100 osob.

Król hol. statecznie bawi w Teplitz zachowuiąc ściśle incognito pod imieniem Pana S. Leu. O południu wychodzi na spacer do publicznego ogrodu. Aże kazał tam sprowadzić część swoich sprzętow, z tąd wnoszą iż długo ieszcze zabawi u wod tamecznych, które nerwom iego dotąd wielką czyniły posługę—Graf Gottorp przeszły król szwedzki zwiedził wyższą Luzacyą, mianowicie szkoły w Hernhuth i w Grohennerdorf, i wszystkie osobliwości godne uwagi oglądał. Mylna była wiadomość że dla wychowania dzieci miał na zawsze obrać mieszkanie w Herenhuth. Dnia 25 sierpnia przeiechał przez Drezno do Altenburga, z kąd ma udać się iak mówią przez Weymar na powrót do kraiu szwaycarskiego.

Dnia 25 sierpnia wielka była gala u dworu naszego w rocznicę imienin Imperatorowey fr. Ludwiki. Naypierwsze osoby ze szlachty dali karuzel. Podług wiadomości z Paryża Graf Metternich ma wyiechać d. 26 po skończoney iuż uroczystości imienin, a na dzień 1szy września ma przybydź do Wiednia—Na granicach Sklawonii Turcy zachowuią się spokoynie względem domu austryackiego; obchodzą się po przy-

iacielsku, i przeto niema żadney obawy względem rozruchow w Bośnii. Od wypadkow woiennych pod Bania i Deligrad niezaszły żadne kroki nieprzyiacielskie od Serbow przeciwko Turkom. Ostatni w całey okolicy spokoynie zachowuią się. Dnia 14 lipca poseł ang. Adair w Stambule rezyduiący wsiadł na statek i tegoż wieczora odpłynął na morze. Na iego mieyscu zostawiony Sekretarz Canning odebrał iuż urzędową wizytę od tłumacza Porty ottomańskiey. Jeszcze niewywieszono na Seraiu bunczukow; które są znakiem wyiazdu Sułtana, i przeto rozumieią że minie pora roku, nim Sułtan wyiedzie do woyska na kampanią.

Mówią że Cesarz ma przedsięwziąć wielką podróż przez Styryą aż do granic Kroacyi i tę prowincyą obiechać. Cesarzowa zaś ma udać się do Węgier, z kąd razem z Cesarzem powróci do Wiednia—Wiele regimentow letkiey iazdy ciągnie z okolic Lwowa ku granicom Wołoszczyzny. Regiment Schredera oddany W. X. Wirtzburskiemu nosi teraź iegoż nazwisko. Dla ulżenia interessom skarbowym Cesarz postanowił zmnieyszyć woysko austryackie. Trzecie bataliony będą zniesione, a każda kompania dotąd maiąca po 150 lub 180 ludzi, nie będzie liczyia więcey nad 100 ludzi. Lecz przeciwnie milicya powszechnieyszą będzie; do iey cwiczenia użyci będą officerowie przez zmnieyszenie woyska służbę tracący. Tym sposobem, państwo, w razie potrzeby, mieć będzie liczniejsze woysko, aniżeli pierwiey. Tym czasem oszczędzą się wielkie summy, rolnictwo zysce wielką liczbę ludzi, i oddalą się te wszystkie nieszczęścia które na kray spływaią kiedy wielkie woyska stoią pod bronią—Dnia 21 przez Auszpurg przebiegła sztafeta od posła Jmperatora fr. Grafa Otto wysłana z Wiednia do Paryża. W karcie kursowey zalecono wszystkim Pocztkomisarzom, ażeby iak nayrychley, pod boiaźnią naysroższey odpowiedzi oną odprawowali, iak bywało w czasie ostatniey woyny.

BERLIN d. 2 września. (z Hall, Alton, Berlin, Zusch:) Interessa skarbowe zaymuią uwagę rządu naszego. Oprócz urlopowania trzeciey części i uwolniania wysłużonych żołnierzy od służby, przedsięwzięte są inne srzodki dla polepszenia finansow. Publiczność ciekawie oczekuie ogłoszenia planu Hardenberga, który dotąd iuż dla zgonu królowey, iuż dla niedoyrzałości planu, iuż dla naglących okoliczności, niemogł bydź obiawiony. Podobno Rząd fr: domagał się konieczney wypłaty 15 milionow zaległey kontrybucyi, Rząd nasz niemogł iey odmówić. Z ograniczonemi sposobami trudno było zgromadzić taką summę. Miasta Królewiec, Wrocław, Szczecin, i Elbląg, czyli raczey kupcy tych mieysc, porozumieli się z sobą i podpisali składkę na 11 milionow, Bankierowie Berlińscy, którzy iuż dostarczyli miastu nader wielkie summy, uczynili trudność z dostarczeniem 4 milionow, iednak nakoniec spełnili tę potrzebę. Mówią że woyska cudzoziemskie ustąpią z Głogowa, skoro summa pomieniona będzie wypłaconą. Reszta kontrybucyi, która iak powiadaią wynosi 12 milionow talarow, w ciągu 5ciu lat następuiących całkowicie będzie zgaszoną. Wznawia się pogłoska że król rozpuści blisko 25 tysięcy żołnierza niezostawi nad 20 t. którzy połączeni z gwardyą narodową odbywać będą służbę w kraiu.

W dzieiach czasow naszych, zgon królowey Pruskiey, należy do rzędu rzadkich wypadkow. Zeszła w południu naypięknieyszego życia, kochana od króla, ubostwiona od ludu Prusy ponoszą w iey osobie stratę nienadgrodzoną. Jey serce i rozum były pociechą króla w smutnych kraiu okolicznościach. Ona dawała wszystkim spaniały przykład szlachetney cierpliwości w nieszczęściu. Dobra małżonka i matka, ubogacona wyniosłym dowcipem i rozsądkiem obeymuiącym, była wielkim wzorem płci piękney. Jak przyiemnością i dostoynością iednała serca osob wyższego stanu, tak łaskawością i dobrocią pociągała umysły wszystkich klass obywatelow. Nieuniżaiąc się do żadnego, wszystkich w górę wznosiła. Z tąd smierć iey okryła żałobą Prussy i wszystkie narody oswiecone. Kiedy zewnątrz kwiat młodości obiecywał iey długie życie, wewnątrz zarodki śmierci ią niszczyły. Rosł polip w sercu, które podług lekarskiey nauki iest nabliższym zrzódłem śmierci. Jednak zdawało się że w dobrym zdrowiu przybła d. 25 czerwca do Hohenzieritz rezydencyi letniey Oyca swoiego. W krótce lekarz Xzęcy Hieronimi z krótkiego iey oddechu poznał, że w piersiach żło taiemne grozi. Lekarz z Berlina Heim odwiedził chorą. Zdawało się że choroba mniey niebezpieczna, lecz delikatna budowa ciała uczyniła ią śmiertelną. Zniknęła wkrótce nadzieia ratunku. Dnia 18 lipca król w Charlotenburg dowiedział się o cierpieniu królowey; nieprzewiduiąc że walczy ze smiercią. Pełen nadziei przybył d. 19 do Hohenzieritz. Przygotowano króla do okropney wiadomości, i królowę do widzenia ukochanego małżonka. Niemogł Fryderyk utrzymać się od łez, kiedy Ludwika wyciągnęła do niego ręce z pościeli śmiertelney. Z wzruszeniem nayczulszem usciskał tę, którą na zawsze miał utracić. Postrzegła to królowa i zapytała „ czy tak niebezpiecznie chora? Lekarz usiłował ią zaspokoić. Pierwszykroć uderzona wyobrażeniem smierci starała się za spokoić obecnością małżonka dzieci i oyca dziękował lekarzowi zaorzezwienie, i wszystkie postępki dowodziły że ma nadzieię. Potym kiedy oddalili się wszyscy a król został, lekarz poruszeniem oczu dał znać iak momenta są drogie, azatym król po oddaleniu się wszystkich zakończył rozmowę, i kiedy straszny kurcz dręczyć zaczął monarchinię, oddalił się od smutnego widowiska okropnych męczarni zapowiadaiących bliski moment zgonu. Z iękiem i płaczem powrócił Fryderyk z dziećmi chcąc ieszcze oglądać żywą. Wzruszona spytała lekarza azali iey życie w niebezpieczeństwie? a odebrawszy odpowiedź że to moment decydniący, poznała iż pożegnać się trzeba było, usciskała więc familią całą z rozrzewniaiącym uczuciem. W krótce zaczęła się bolesna walka ze śmiercią; trwała od godziny 7mey do 9giey. W tych srogich bolach z przytomnością zupełną wzniosła ręce i oczy do góry, i wyraznym głosem zawołała „ O Boże móy odkupicielu, skróć moie cierpienia. " W pięć minut wysłuchana była prozba, i duch iey uniosł się do wieczności a ziemia straciła Anioła. Płacz i narzekanie napełnił wszystkie sale zamkowe.

Xczka Karolina straciła siły. Król chcąc pocieszyć familią sam niemaiąc słodycz „Chodzcie powiedział, do ogrodu, kwitną róże, zbierzemy kwiaty, uwiiemy wieniec dla matki, i łzami go skropiemy" Proiekt wykonano. Róże i wieniec okryły prędko kwiat naypięknieyszy zerwany w pełności swoiey ręką zawistnego losu— Król niemogąc znieść tego ciosu chciał prowadzić życie prywatne w Sans-souci niezaymuiąc się interessami kraiowemi. Urzędnicy otaczaiący Monarchę po wielu trudnościach potrafili nakłonić ażeby powrócił do Berlina i mieszkał w Charlottenburg.

SZTOKOLM d. 25 sierpnia. (Hamb Ber) Miasto nasze odzyskało pierwszą postać pokoiu. Zwinięto namioty na wałach, sprowadzono działa z zamku Gustawa Adolfa, i codzień ściągaią z ulic rozstawione straże. Seym stanow z Erebro przeniesiony będzie do tey stolicy. Nad woyskami w Skanii oddane na nowo dowodztwo Feldmarszałkowi baronowi Toll. Wyiechali ztąd wysłani od Rządu do Napoleona posłowie GM. Rosen i Graf Merner opatrzeni pasportami do Amszterdamu. Dnia 25 przeprawili się przez Belt; spodziewaią się spotkać Jmperatora w Antwerpii. Francuzki GM. Sandel poiechał także na ląd. Poseł fr: Alquier tu przybywa—Kommissia dla wyśledzenia przyczyn zgonu królewicza nieprzestała iescze działać. Sprawcy ostatniego rozruchu przed nią odpowiedzą. Z Quidinge przyszły wiadomości zwiększaiące występek Leyblek arza Rossi na wygnanie osądzonego. Mówią że Kanclerz sam poiedzie do pomienioney parafii dla uczynienia na mieyscu naydokładnieyszey indagacyi. Graf Fabian Fersen prosił o dymissią ale otrzymał tylko wolność oddalenia się czasowego. Podobnaż odpowiedź dana Marszałkowi dworu Królowey baronowi Klinkowstrem bliskiemu familii Ferzenow krewnemu.

Król duński kazał włożyć embargo na wszystkie okręty będące w portach zachodnich xięstwa holsztynskiego i nad brzegiem Elby— Anglicy krążą po brzegach Danii. Koło Norwegii zabrać mieli 30 statkow duńskich. Pod Christianzand lądować chcieli, lecz widząc gotową siłę do przyięcia, ustąpili na głębinę—W odnodze Botnickiey pokazała się eskadra ang— Indagacya, z mieszkańcow Pomeranii Barth, względem handlu z Anglikami, okazała że są nie winni, i że niedopuścili się zyskow zakazanych zachowuiąc się podług przepisow iak powinność kazała—Król duński był przytomny na wyspie Amak doświadczeniu rac nowego wynalazku, ktore lepiey palą się i daley lecą od wynalezionych przez Kongnrewa. Gazeta dworska Kopenhagska ogłosiła następuiący artykuł. „Pisma ang. zapowiadaią wymianę ieńcow z Danią. Mogą tego życzyć anglicy widząc rosnącą liczbę ieńcow, których zabieraią mężni synowie oyczyzny; lecz Dania wiedzieć powinna że Rząd duński nigdy niemyśli prywatnie negocyować z gabinetem ang i nigdy żadnego układu sekretnego niezrobi. Moc i tęgość systemmatu publicznie przyiętego iest i zawsze będzie zachowana w całey rozciągłości przez rząd duński. Gazeciarze ang wkrótce będą musieli zapowiedzieć publiczności że ich nadzieia wymiany ieńcow z Dnnią, zawiedzioną została."

WARSZAWA d. 7 września. (z Warszaw) Z powodu rozmaitych fałszywych wieści, tak w tey stolicy iako i na prowincyi, o utaieniu iakoby amunicyi pruskiey w klasztorze XX. Kapucynow przed Rządem teraźnieyszym, uwiadamia się publiczność, iż rzeczeni XX. Kapucyni nieściągaią w tey mierze żadney winy; gdyż Rząd teraźnieyszy wiedział doskonale o teyże amunicyi i na prozbę XX. Kapucynow wywieziono ią teraz do innego składu. Azatym ostrzeżono, ażeby nikt niepowtarzał podobnych wieści za które doświadczyłby nieprzyiemności.

Fryderyk August wydał wyrok d. 18 lipca w Pilnic ażeby Prezydenci, Wóyci, Burmistrze, i ich zastępcy Ławnicy w okręgu gmin, Podprefekci w granicach powiatu, Prefekci w departamencie, sprawuiący rządowe lub prywatne powinności, nie żądali żadnych dyet czyli za prace, nagrod, które są przeznaczone na stronie winney. Lecz w przypadkach kiedy mieyscowy urzędnik sam ma sprawę, lub urzędowie iest zaskarżony o stronnictwo, kiedy więc urzędnik z iednego powiatu naznacza się do drugiego, natenczas płacą się nadgrody przez stronę winną, z którey przyczyny Kommissia naznacza się. Do dyet maią prawo w obu przypadkach naznaczeni na Kommissią. Ekonomiczni komisarze, Budowniczy, Geometra, Chirurg, Fizyk, kalkulator i tym podobni; tudzież Radzcy, prefekturalni od zwierzchnosci wysłani w pomoc. W tych przypadkach dyeta liczy się na dzień dla prefekta złłch 20, dla Radzcy Podprefekta i Intendenta po złłch 15, dla Komisarza Budowniczego i t.d. złch 12, dla Prezydenta municypalnego złch 12, dla Burmistrzow miast depar zł: 9, dla burmistrzow i woytow gminnych zł. 6, dla kancelerzystow podprefekturalnych zł: 3. Tymże wyrokiem opisany iest pospiech podroży i pracy ażeby niemnożyła się liczba dyet. Z tey opłaty wszystkie koszta maią bydź opędzane przez urzędnikow.

WILNO d. 7 września. Kładniemy następny artykuł do Redakcyi przysłany. Bydź nie może, ażeby ustanowienia dobroczynności w mieście Wilnie założone zaginąć kiedyś miały. Już nowe pokolenie zatrudnia się ich utrzymaniem. Reprezentacya sztuki dramatyczney przez młodych amatorow na zysk 3 wydziału Towarzystwa Dobroczynności przez gazetę Kuryera Litewskiego ogłoszona po za przeszłey niedzieli była dana. Zgromadzenie, iak na tę porę roku, dosyć było liczne. JPanna Zukowska ściągnęła na siebie powszechną Publiczności uwagę, tak przez przyiemną iey postać iakoteż przez doskonałe granie. JPP. Szymkayło i Puczynski otrzymali powszechne oklaski, równie osoby w sztuce mnieyszey wagi były naylepiey udawane przez JPannę Wolucką, JPP. Lebiediewa starszego i młodszego, takoż przez JPP. Kudelskiego, Hana i Warnota. W całym ciągu reprezentacyi dawały się spostrzegać starania JPaństwa Każyńskich, których do dobrego sztuki wystawienia nieszczędzili. Kiedy z iedney strony oddawano tym młodym aktorom oklaski, a z drugiey w cichości winszowano ich rodzicom, cierpiąca ludzkość dla iednych i dla drugich zaciągała na siebie dług należytey wdzięczności. Przychodu z tey reprezentacyi było Rubli srebrnych 180.

Za pozwoleniem Cenzury Wileńskiey — W Drukarni Kuryera Litt: